

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **L. P.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 20. 8. 2007, č. j. 20 Cad 31/2007 - 18,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnost

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále též „stěžovatel“) podal Krajskému soudu v Ostravě poštovní přepravou dne 19. 9. 2007 kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 20. 8. 2007, č. j. 20 Cad 31/2007 - 18, kterým bylo zrušeno rozhodnutí žalované ze dne 22. 2. 2007, č. X, o nároku na zvýšení důchodu žalobce pro bezmocnost pro vady řízení, a věc byla vrácena žalované k dalšímu řízení.

Ze spisu vyplývá, že výše uvedený rozsudek, ve kterém byl stěžovatel řádně poučen o možnosti podat do dvou týdnů od doručení rozsudku kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě, byl z důvodu, že stěžovatel nebyl při pokusu o doručení předmětné zásilky na jím uvedené adrese zastížen, uložen dne 23. 8. 2007 u držitele poštovní licence (na poště).

Při doručování, v souladu s § 42 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v návaznosti na ustanovení § 46 odst. 1, 2 a 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“) platí, že *písemnost určenou fyzické osobě soud předá doručujícímu orgánu k doručení na adresu jejího bytu, jejího místa podnikání, jejího pracoviště nebo místa, kde se zdržuje.* V projednávané věci stěžovatel v řízení před krajským soudem (a ostatně i v kasační stížnosti) uváděl adresu: *H.-Š., A. 768/7D*, a na tuto adresu mu Krajský soud v Ostravě písemnost doručoval. Stěžovatel však nebyl v místě doručování zastížen, přičemž podle ustanovení § 46 odst. 3 o. s. ř. platí, že *nebyla-li fyzická osoba zastížena na uvedené adrese a písemnost jí nebyla doručena ani na jiném místě, doručující orgán písemnost uloží na poště.* Podle § 50b odst. 1 o. s. ř. *se doručovaná písemnost, kterou doručující orgán uložil, považuje za uloženou dnem, v němž se bezvýsledně pokusil písemnost adresátu doručit, neboť v místě doručování ani jinde příjemce nezastihl.* Podle § 50c odst. 1 o. s. ř., *byla-li písemnost uložena, zanechá se v místě doručování adresátu výzva, aby si písemnost vyzvedl.* Podle odst. 4 téhož ustanovení, *nebude-li uložena písemnost vyzvednuta do tří dnů nebo, nebo jde-li o písemnost, která má být doručena do vlastních rukou, do deseti dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl.*

Podle § 40 odst. 3 s. ř. s. platí, že *Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den.*

Stěžovatel nebyl při pokusu o doručení předmětné zásilky na jím uvedené adrese zastížen, zásilka byla uložena dne 23. 8. 2007, z údajů na dodejce zásilky založené ve spisu vyplývá, že stěžovatel byl vyrozuměn o uložení zásilky a současně byl vyrozuměn o tom, že si má uloženou písemnost vyzvednout.

Stěžovatel si zásilku v úložní lhůtě nevyzvedl, za den doručení je tak nutno považovat desátý den od uložení písemnosti (u daného rozsudku se jednalo o zásilku určenou do vlastních rukou), a v případě jako je tento, kdy připadl poslední den této lhůty na neděli dne 2. 9. 2007, byl dnem doručení nejbližší následující pracovní den, tedy pondělí 3. 9. 2007.

Na výše uvedeném závěru nemůže ničeho změnit ani ta skutečnost, že stěžovatel si vyzvedl zásilku osobně dne 4. 9. 2007, neboť i za této situace je třeba vycházet z fikce doručení uvedené v ustanovení § 50c odst. 4 o. s. ř., a zásilku je třeba považovat za doručenou dnem 3. 9. 2007.

V souladu s § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. pak stanoví, že lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty.

Protože dnem, který určil počátek běhu předmětné lhůty (dnem fikce doručení), bylo v dané věci pondělí 3. 9. 2007 a jednalo se o lhůtu dvoutýdenní, posledním dnem pro podání kasační stížnosti bylo pondělí 17. 9. 2007.

Kasační stížnost byla podána opožděně.

Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout (§ 106 odst. 2 in fine s. ř. s.).

Vzhledem k tomu, že kasační stížnost byla Krajskému soudu v Ostravě podána poštovní přepravou až dne 19. 9. 2007, na poště H. 3, doporučeně pod č. R 003865, nezbyvá než konstatovat, že lhůta pro podání předmětné kasační stížnosti byla zmeškána a Nejvyšší správní soud ji musel podle § 46 odst. 1 písm. b), ve spojení s a § 120 s. ř. s., odmítnout.

Nejvyšší správní soud, nad rámec potřebného odůvodnění, poznamenává, že stejně tak by byla kasační stížnosti podána opožděně, kdyby byla lhůta pro její podání počítána ode dne faktického převzetí rozsudku stěžovatelem dne 4. 9. 2007, neboť by uplynula dne 18. 9. 2007.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. ledna 2008

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu